

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶאֱמָר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יוסף ליאור בן רחל ברכה וב"ב

פְּרָשַׁת כִּי תֵצֵא - נְאֻמֹת עוֹבֵד וּמַעֲבִיד

"בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ"

(דברים כד, יט)

מהעקודים.

ומיעקב אבינו למדנו - דרך חיים ותוכחות מוסר. שהאמת תהיה נר לרגלנו. כי טעות לחשוב שכל היכול לתפוס יותר ממה שמגיע לו ולא ביושר- הוא המרוויח. ואילו הפועל המנוצל והעובד בתום וביושר ועושה מלאכתו באמונה יהיה המפסיד. שהרי התורה מבליטה יחסי עובד ומעביד בין יעקב ולבן.

ואל לנו לחשוב, שיעקב לא ידע תחבולות העולם כלל, ולכן הצליח לבן לרמותו. אדרבא- נאמר על יעקב בפירוש "ויעקב איש תם (בראשית כה, כז)" ופירש התרגום- **שלם**. ואילו רצה להשיב לו בערמומיות יכל. כפי שדרשו חז"ל: "אחיו אני בערמומיותו"- אלא שמתוך יראת שמים הגדולה שהיתה לו, לא למד ממעשיו של לבן כלל. וכמו שנאמר: "עם לבן גרתי (בראשית לב, ה)"- ודרשו חז"ל- ותרי"ג מצוות שמרתי, ולא למדתי ממעשיו הרעים.

הרמח"ל בספר מסילת ישרים כותב: מה יענה העובד, העוסק בהנאותיו בשעת מלאכה אצל בעל הבית ומתבטל, אינו אלא גזל גמור. ואם לא מחל לו המעביד, אין מחול לו. וכבר אמרו רבותינו (יומא פו): **עבירות שבין אדם לחבירו- אין יום הכיפורים מכפר.**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

מפרשתנו אנו למדים את גודל הזהירות המוטלת על העובד ועל המעביד, ואת האחריות המוטלת על המעביד לשלם את שכר העובד בזמן, ולא לדחותו בהלוך ושוב. וכן אנו למדים על חיוב העובד לעבודתו שתהיה בנאמנות ובשלימות.

יעקב אבינו, הבחיר שבאבות נאמר עליו "תִּתֵּן אָמֶת לְיַעֲקֹב (מיכה ז, כ)", וכאשר ראה את עדרי הצאן רובצים ליד הבאר אמר להם "הן עוד היום גדול לא עת האָסֹף המְקִנָּה (בראשית כט, ז)" ואמרו חז"ל: אמר להם: אם שומרי שכר אתם "הן עוד היום גדול", ואם שלכם את רועים "לא עת האָסֹף המְקִנָּה".

וכאשר עבד יעקב אצל לבן הארמי - שהיה גדול הרמאים, החליף משכורתו של יעקב עשרת מונים. ואמרו במדרש: החליף באמתלות שונות ומשונות וחזר בו מהבטחתו. ובכל זאת נאמר "ויעבד עמו עוד שבע שנים אַחֲרוֹת (בראשית כט, ל)" ופירש רש"י- "כשם שהראשונות היו באמונה, אף האחרונות היו באמונה".

ועוד נאמר במעשה המקלות הנראה לכאורה כתחבולה, שבתחילה לא עשה יעקב שום תחבולה. אולם- כשראה שלבן מחליף דיבורו ללא סוף, הוכרח לעשות דרך אחרת, בכדי שייולדו כל מיני צבעים בצאן, עקודים, נקודים, וברודים. שאם יאמר לבן, שהתנאי היה שייולדו עקודים, יקבל שכר מהנקודים, ואם ירמה אותו ויאמר נקודים, יקבל שכר

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה ישי בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן ששנה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה רונית בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה יפית בת ג'ינה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרין בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה כל עם ישראל

י"א אלול תשע"ג 17/08/2013

פרשת כי תצא

הפטרה: "רני עקרה"- ישעיה פרק נ"ד

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	18:45	20:01	20:47
ת"א	19:01	20:02	20:44
חיפה	18:53	20:02	20:47
ב"ש	18:53	19:51	20:45

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה - סְלִיחוֹת

Ice ❓ :

כיצד צריך לנהוג באמירת הסליחות? והאם מותר לאכול מקודם לכן?

תשובה ! :

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אמירת הסליחות צריכה להיות בנחת ובמיתון ובכוונת הלב, ובמיוחד, יש לכוון באמירת שלוש עשרה מדות. ולכן, אותם הנוהגים לומר סליחות במהירות רבה ובחופזה, לא יפה עושים - וצריכים לבטל מנהגם.

אותם הקמים באשמורת הבוקר קודם עלות השחר לאמירת סליחות, ורוצים לטעום מיני מזונות קודם אמירת הסליחות, נכון להחמיר שלא לטעום דבר מאכל אפילו קודם עלות השחר, כדי לחוש לדברי הזוהר הקדוש, שמחמיר בזה.

גם אחר שעלה השחר, אסור מן הדין לטעום כל דבר מאכל, שאסור לאכול קודם תפילת שחרית. אבל שתיית תה או קפה אפילו עם סוכר- מותרת, ואפילו לאחר שעלה עמוד השחר. וכן מותר לשתות קפה עם מעט חלב, רק שיאמר מקודם לכן את ברכות השחר. ואפילו אדם שלא טועם כלום וקם לאמירת סליחות, נכון וראוי, שיברך ברכות התורה קודם לכן.

זְהִירוֹת מִפְּנֵי הַפְּגִימָה בְּרֵאִיָּה

מידת קדושתו וחסידותו של רבינו משה אהרון פינטו זצוק"ל, בעניין שמירת העיניים הייתה מן המפורסמות בקרב כל חסידיו ומכרייו. כולם כאחד ידעו תמיד, כי רבינו זצוק"ל לעולם! אבל לעולם! אינו מרים את עיניו הקדושות כדי לראות פני אשה, ועל אף העובדה, שנשים באו לקבל את ברכתיו - הן תמיד עמדו מולו כאשר רבינו זצוק"ל כובש את מבטו בקרקע ונזהר מלהביט בהן.

בספר "כרם דוד" של הרה"צ רבי דוד פינטו שליט"א מובא סיפור שאירע, כאשר רעייתו של רבינו זצוק"ל, הרבנית מזל טוב פינטו תחי', החליטה באחד מן הימים לנסות את גדולתו של בעלה הגדול, ולראות עד כמה רבינו מקפיד על שמירת העיניים ללא שום ריפיון.

הרבנית תחי', נכנסה לחדר, שבו קיבל רבינו זצוק"ל קהל לעצה וברכה, כשהיא לבושה בבגדים אחרים מאלה שהורגלה בהם, ובמטפחת חדשה, והייתה נראית כאחת הנשים, שבאו לקבל את ברכתו של רבינו זצוק"ל. כשהגיע תורה להתברך, נעמדה לפני הצדיק וביקשה את ברכתו לה ולבני ביתה.

רבינו שאל את העומדת לפניו לשמה, והרבנית ענתה "מזל". רבינו זצוק"ל הוסיף ושאל, "מזל בת מי?" כששמע את שמה של האם הצטחק ואמר: "יש לך שם בדיוק כמו שמה של אשתי, ושם חמותך כשם חמותי, הרי את מבורכת בכל הברכות כולן". ולא הרים את מבטו לעברה.

הרבנית, שעדיין רצתה לראות במו עיניה בקדושתו של בעלה, הוסיפה והקשתה, "האם אפשר, שהרב יברך גם את בעלי ובניי?" - "כן בוודאי", אמר רבינו, "מה שמותיהם?". "שם בעלי הוא משה אהרון". הצטחק רבינו בשומע את שם בעלה ואמר: "איזה פלא, גם שמו של בעלך הינו כשמי".

ולאחר שהרבנית ציינה את שמותיהם של ילדיה ציין, "הנה נוכחתי לראות, ששמך כשם אשתי, שם חמותך כשם חמותי, שם בעלך כשמי, ושם ילדיך כשם ילדיי שלי. הנה את וכל בני משפחתך מבורכים כולם". ולמרות כל זאת לא הרים את מבטו לעברה.

כאן כבר לא יכלה הרבנית לעצור בעצמה ופרצה בצחוק גדול. "האם אינך מכיר את אשתך?" שאלה אותו. בשמוע מלים אלו הרים רבינו את עיניו, הביט בפני אשתו ושאלה: "מדוע עשית כל זאת?", והרבנית ענתה, "משום שרציתי לראות, האם גם כשתהיה סקרן, ממה שאומר לך- עדיין לא תסתכל בפני אישה, והאם אכן איש ירא אלוקים אתה".

רבינו זצוק"ל חייך ואמר לה: "תדעי לך שאסור היה לך לעשות זאת, הרי היצר הרע היה עלול לגבור עליי מחמת הסקרנות שבתשובותייך והייתי, חלילה, מרים את עיני ונכשל בראייה אסורה. ברוך ה', שלא הסתכלתי. ולמרות שבכוונתך בניסיון זה, שאף אם הייתי מסתכל - עדיין לא הייתי נכשל בראייה אסור, שכן מדובר באשתי, אבל עדיין לא היה בכוונתי לראות את אשתי".

הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב אומר: מה טוב הוא העולם, הסוגל אדם שפל כמותי.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, תורה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב יעקב ישראל טברסקי זצ"ל- נולד בשנת ה'תקנ"ד (1794). לאחר נישואיו התגורר בעיר לאדי ובשנת ה'תקע"ג (1813) עבר עם חמיו לליובאוויטש. בשנת ה'תקצ"ד (1834) התיישב בעיר הורניסטייפול וכיהן כאדמו"ר מגיד מישרים. במשך כל כהונתו במשך עשרים ושש שנים הפך את העיר למרכז חסידי גדול ואלפים נהרו אליו. בשנת ה'תרכ"א (1860) עבר לעיר צ'רקס ובה התפרסם כאיש קדוש ובעל מופת. בעל **רוח-הקודש**. הושיע רבים מצרתם. עסק בתיקון של נפטרים. נפטר ב-י"ג אלול ה'תרל"ו (1876). חי כ-80 שנים.

אביו: ר' מרדכי מצ'רנוביל. **אמו:** מרת שרה (בתו של ר' אהרן הגדול מקרלין). **אשתו:** מרת דבורה לאה (בתו של האדמו"ר האמצעי מחב"ד רבי דב בר שניאורסון, נישא בגיל 16). **ילדיו:** כל בניו נפטרו בצעירותם ונותרו לו בנותיו: שרה פריידא (נישאה לר' מנחם נחום שניאורסון מנעזין), אדל, שטערנא פייגא רחל (נישאה לר' משולם זושא אוירבך מטלומשט), שרה בתיה (נישאה לר' אהרן משה שניאורסון ובזיווג שני נישאה לר' מאיר אלטר הלוי שפירא רב בלובני ובפולטובה), פייגא (נישאה לר' אליהו יוסף רבינוביץ מליניץ-באפלו), חנה חייטשע (נישאה לר' מרדכי מסלחוב זאלנוב), חנה (נישאה לר' יוסף יצחק שניאורסון מאוורוטש). **ספרו:** עמק התפילה.

בין שני הגיסים הרה"ק רבי יעקב ישראל והרה"ק ה'צמח צדק' מליובאוויטש שהיו שניהם חתנים של הרה"ק רבי דוב בער (האמצעי) מליובאוויטש, ואף למדו שנים רבות חברותא התעורר ויכוח בדין של שוחט שהעבירוהו בית דין מהשחיטה, עקב עבירה שעבר. וטענת הצדיק להשיבו לתפקידו הראשון, כי **השוחט עצמו היה אצלו, והוא התבונן על פניו, ואין נראה על מצחו שום רושם של עבירה**. השיב לו ה'צמח צדק', שהרושם במצחו נמחה בדמעות של תשובה, ואעפ"כ, כיוון שהייתה גביית עדות בבי"ד על מעשה העבירה, אין לו לדין אלא מה שעיניו רואות, ולכן, ע"פ דין שחיטתו אסורה. **וה'צמח צדק' הפליא בכח הראייה של גיסו ר' יעקב ישראל, שעל מצח של אדם יכול לראות את פגמיו.**

פעם אירע שנחלש רבינו מאוד ונפל למשכב, **והוחמר מצבו, עד שהרופאים התיאשו מחייו**. יום אחד לפנות בוקר התרומם הרב הקדוש מעל משכבו, ואמר **שכבר הבריא ושב לאיתנו**. הוא פנה לנכדו, הרב הקדוש ר' מרדכי דב מהורנסטייפל ואמר: "מקור כל המחלות הוא, שיש בתורה רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה, והוא מכון כנגד קומת האדם, שנברא ברמ"ח איברים ושס"ה גידים גשמיים, ובעשות האדם אחת מרמ"ח מצוות עשה - אזי ממשיך חיות מהמצווה אל האיבר הפרטי המתייחס לאותה מצווה. וכן, אם ישב ולא עבר עברה שנדמנה לו, נמשך חיות רוחני אל הגיד הגשמי, המתייחס לאותה מצוות לא תעשה, ואם חס ושלום פוגם באיזה מצוות לא תעשה, או שנתרשל מאיזו מצוות עשה, מסתלקת החיות מהאיבר או מהגיד המיוחס נגד אותה מצווה, ומזה באה המחלה. בכדי להתרפאות ולהחזיר החיות לאיבר, צריך לעלות אל מקור המחלה ולתקן המצווה שפגם בה, ואז יתרפא האיבר."

"ולפגמים כאלו לא שייך לרופא לרפאות, כי מה שניתן לרופא רשות לרפאות זהו דווקא במחלות הבאים לאדם עבור שפגם בדבר הרשות. רק מחלות כאלו יכול הרופא לרפאות. וזהו מדויק בלשון חז"ל (ברכות ז.) שאמרו 'מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות', היינו שיכול לרפאות רק אלו המחלות שבאים מפגמים בדברי הרשות". וסיים הרב הקדוש מטשרקאס ואמר: "התחלתי להתבונן במעשי שמא פגמתי באחת מהמצוות וממנה באה המחלה, ולא מצאתי שום פגם. עד שחשבתי, שאפשר שהמחלה באה מזה שלאחרונה מרוב טרדותיי, התמעט קצת לימוד הנגלה, ותיכף קיבלתי על עצמי לתקן הדבר ולהרבות בלימוד הנגלה, ומזה החלמתי כבראשונה". (ילקוט מאורי אור, עמי נ"ט)

כשנסע רבנו להארנסטייפל להשתתף בנישואי הנינה בתו הבכירה של נכדו החביב הרה"ק ר' מרדכי דב מהארניסטייפל, הוא הפליג אז בספינה בלוי קהל רב, באמצע הדרך יצא לפתע מחדרו אל הקהל שהיה שם ושאל "מי מכם זוכרים את פלוני בן פלוני", רבים השיבו **בוודאי זוכרים אנו אותו, הלא שבק חיים לפני שנים אחדות**, הוסיף כמדבר לעצמו: "לא מצא לו מקום אחר לבוא אליי, כי אם דווקא פה על פני המים". אימה גדולה נפלה על הקהל בהבינו, שמתעסק עתה בתיקון נשמה מעלמא דקשוט, חזר ושאל: "יהודי כשר היה?", השיבו: "בוודאי כשר היה, אחד משלנו היה". מיד שב הרבי על עקבותיו וירד בדומיה אל ירכתי הספינה.

עם שחר הגיעו אל החוף, שמה ציפו לבואם אלפי יהודים, שהתאספו מכל הסביבה להקביל את פני הצדיק ולהשתתף בשמחתו, בתוכם היו כמה וכמה עגלונים שישבו על גבי מרכבות וכרכרות, שנקשרו לסוסים משובחים וכל אחד מהם חפץ לזכות באושר הגדול להסיע את הרבי, רבינו זצוק"ל בחר בעגלון פשוט ותמים, ותוך כדי נסיעה הגיד לו שמבקש ממנו ליתן לו אחד מסוסיו במתנה, כשאצבעו מורה על הסוס החרוץ ביותר מן הרתומים לעגלה, היהודי השתומם ונדהם מן המשאלה המוזרה הזאת, **איככה ימסור לרבי את הסוס, שמשרתו באמונה ומושך בעגלה יותר טוב מכל הסוסים האחרים שלו, הרי בלעדיו יישאר חדל אונים ועלול לקפח את פרנסתו? החריש העגלון ולא השיב דבר.**

בינתיים נעצר לפוש קמעא סמוך לביתו, שנמצא על אם הדרך, אמר לו הרבי: "נרדה נא ונבוא בצל קורתך", נכנסו לביתו **והתחיל לדבר עמו על אותו נפטר פלוני ששאל אודותיו אמש מפי החסידים**, נזכר העגלון, שהיה זה שותפו לעבודה, וכי נשאר חייב לו סכום כסף, שלא הספיק לפרוע, לבקשת הרבי חיפש ומצא בבית שטר חוב בחתימת המנוח על סכום זה, מיד ביקש מן העגלון: "תנה לי במתנה" וכיוון שנעתר לו קרעו לגזרים. באותו רגע נשמע מבחוץ קול רעש, כשיצאו, ראו, כי הסוס מוטל ללא רוח חיים, עיניו של העגלון חשכו: בשל מה באה עליו הצרה הזאת? אולם הרבי פייסו בדברי נחומים: "בגלל הסכום שנשאר חייב לך, לא מצאה הנפש מנוח ונאלץ להתגלגל ולעבוד אותך בנאמנות, למשוך בעגלה, עכשיו שוויתרת על השטר בא על תיקונו... והוסיף שבשכר זאת יברכו באריכות ימים, ואכן חי העגלון מאה ושמונה שנים!"

שְׁמִירַת עֵינַיִם

דורשים דורשי רשומות על הפסוק המופיע בתחילת הפרשה: "שופטים ושופרים תתן לך בכל שעריך" כי על האדם לשמור ולשים שופטים ושופרים בשערי, כשהכוונה היא, שעל האדם להיזהר ולשמור ככל האפשר על מה שמכניס מפיו, מה שמוציא מפיו, עד כמה עליו להיזהר בעיניו וכו'. במיוחד בימים הקדושים הללו, שאנו נמצאים בהם לקראת ראש-השנה הממשמש ובא. להלן סיפור שהובא מפי בעל המעשה, ויש בו כדי ללמדנו על השכר העצום למי שמקיים זאת.

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, ציטט פעם את הגה"צ רבי אהרן ראטה זיע"א, בעל "שומרי אמונים", שאמר שאם אדם הולך ברחוב ומזדמן לו דבר ראייה שאינו צנוע, והוא מתגבר על עצמו וכובש את עיניו ואינו מביט בו, **אזי יידע, כי זוהי עת רצון וכל בקשה שיבקש אז מאת בורא עולם, אותה הבקשה תתקבל לרצון.** הדבר הנפלא הזה נחרט במוחי, אבל עד לפני זמן מה לא עלה בידי לבצע אותו. ברוך השם, זכיתי ואני לומד בכולל באופקים וכמעט לא יוצא לרחוב, כך שבסייעתא דשמיא נחסך ממני הניסיון, ואינני נפגש עם המראות הלא צנועים, שבהם ניתן להיתקל חלילה בערים הגדולות.

לאחרונה הגעתי לאיזה צורך דבר דחוף לאחת הערים הגדולות, והנה, לצערי הרב, נתקלתי בדבר לא צנוע. זיכני האלוקים, ובאותו רגע נזכרתי בדברי ה'שומר אמונים'. עצמתי את עיני, הסטתי את מבטי מאותו מקום, והצלחתי ברוך השם לעבור את המכשול בשלום. באותה שנייה נזכרתי שמטרת בואי הייתה בשל מחלטה המסוכנת ל"ע של בתי, שבאותה תקופה אושפזה בבית הרפואה בבאר-שבע, ונשלחתי לכאן על ידי רופאי המחלקה כדי להביא לה תרופה מיוחדת, אותה אפשר היה להשיג רק בכרך הגדול, ובאותה העת היה מחסור בתרופה זו באותו בית-רפואה.

התפללתי אפוא, שבורא העולם יתברך לעד ולעולמי עולמים ישמור את בתי מכל פגע רע, ומכל מרעין בישין הבאים לעולם. את התפילה הזו אמרתי בדמעות שלישי, כי לבד מעצם הייסורים שהיו לנו בשל המחלה, הרגשתי עתה קירבה גדולה לאלוקים בשל העמידה בניסיון שהיה לי זה עתה. וכך המשכתי בדרכי לעבר בית המרקחת המיוחד, אשר בו אפשר היה להשיג את התרופה הנדירה.

נותרו לי כמה דקות ספורות כדי להגיע אל המקום, והנה הפלאפון הנייד שבכיסו מצלצל. על הקו ריצד מספר הטלפון של רעייתי, שנשארה להשיג על בתי בבית הרפואה. חששתי מלענות, אולם לאחר שאזרתי אומץ, שמעתי את קול אשתי מהעבר השני. בקולה ניתן לשמוע, כי היא נמצאת בהתרגשות הגדולה, ועברה לה מחצית הדקה, עד שהיא פתחה את פיה וסיפרה ברגש רב, שממש לפני כמה דקות חל שינוי פתאומי במצב הילדה, והרופאים, שהופתעו גם הם מכך, הודיעו לה שכבר אין צורך בתרופה שלשמה נשלחתי! נקל לשער את עוצמת החוויה הרוחנית, שהייתה לי באותו רגע, ואם לפני כן התפרצתי בדמעות שלישי בגלל סאת היגון שפקדה אותי ואת משפחתי בגלל מחלטה וייסוריה של הילדה, הרי שעתה נפתח המאגר שנית בברכת תודה לאלוקים על שהפך מספדי למחול לי, פיתחת שקי ותאזרני שמחה".

זְהִירוֹת מְפָנֵי הַפְּגִיעָה בַּזּוּלָה

עד כמה רבותינו נזהרו בכל מעשיהם, לבל חלילה יפגעו בזולת. להלן סיפור מופלא, שהתרחש עם הגאון רבי משולם איגרא זצוק"ל ובו ניתן ללמוד על נושא זה. לא בכדי ניתן התוספת 'גאון' לרבינו שהיה בעל כשרונות נפלאים ומבורכים. כל המעיין בספרו "שו"ת רבינו משולם איגרא", מגלה, כי רעיונותיו כה עמוקים, עד שקשה עד מאוד להבינם. מכוח גאונו וכשרונותיו מסופר, כי כאשר בעל ה"קצות חושן" כתב את החלק של "אבני מילואים", הלך לרבי משולם איגרא להראות לו את חיבורו.

רבי משולם היה עני מרוד, וכאשר בא אליו הגאון רבי ארייה לייב הלר זצוק"ל, בעל ה"קצות החושן", היה זה בעיצומו של יום חורף קריר במיוחד, ומצא אותו יושב במיטה תחת כיסוי עבה ולומד, מכיוון שלא היה לר' משולם במה לקנות עצים לחימום הבית. כשסיפר בעל ה"קצות חושן" לרבי משולם שכתב חיבור על שולחן ערוך אבן העזר והוא רוצה להראות לו, ענה רבי משולם, כי אינו צריך להראות לו החיבור, אלא די שיגיד לו קושיה אחת, שהקשה עם התירוץ שתירץ, ואז כבר יתפוס את הדרך שלו ויוכל לומר לו, כל מה שהוא כותב בספר.

רבי ארייה לייב הרצה את הקושיה הראשונה עם התירוץ, ולאחר מכן אמר לו רק על איזה עניינים כתב בספר, ובעקבות זאת אמר לו רבי משולם, כל מה שכתב. חלשה דעתו של ה"קצות" ואמר לרבי משולם מתוך חלישות הדעת, שאולי הוא רוצה גם להגיד מה יכתוב בחלק השני. ראה רבי משולם שנחלשה דעתו של ה"קצות", והוא מאוד הצטער על כך. כותב תולדותיו של רבי משולם מציין: אמרו עליו, על אותו צדיק, שכל ימיו הושחרו שינוי מפני התעניות, שהתענה על שהחליש דעתו של ה"קצות החושן".

הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן מזל ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל

הרב שבתי בן אסטריא אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמאל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל